

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2019. január 16.*

„Előzetes döntéshozatal – Az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdése – 2009/110/EK irányelv – Az 5. cikk (2) és (3) bekezdése – Szavatolótőkével kapcsolatos szabályok – Az elektronikuspénz-kibocsátási tevékenység gyakorlásához szükséges szavatolótőke – Az »elektronikuspénz-kibocsátáshoz kapcsolódó tevékenység« fogalma – Elektronikuspénz-kibocsátás az eladó részére az átvett pénzeszközök névértékén”

A C-389/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága) a Bírósághoz 2017. június 29-én érkezett, 2017. június 21-i határozatával terjesztett elő

a „**Paysera LT**” UAB, korábban „EVP International” UAB

által indított,

a **Lietuvos bankas**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta, a Bíróság elnökhelyettese, az első tanács elnökeként eljárva, J.-C. Bonichot, E. Regan (előadó), C. G. Fernlund és S. Rodin bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: M. Aleksejev tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. június 27-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a litván kormány képviseletében R. Krasuckaitė, G. Taluntytė, V. Vasiliauskienė és D. Kriauciūnas, meghatalmazotti minőségben,
- a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében H. Tserepa-Lacombe és A. Steiblytė, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: litván.

a főtanácsnok indítványának a 2018. október 4-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2009. szeptember 16-i 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 267., 7. o.) 5. cikke (2) bekezdésének és 6. cikke (1) bekezdése a) pontjának az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a „Paysera LT” UAB, korábban „EVP International” UAB (a továbbiakban: Paysera) által a Lietuvos banko Priežiūros tarnyba (litván nemzeti bank felügyeleti szolgálata) öt arra figyelmeztető határozata (a továbbiakban: megtámadott határozat) tárgyában indított eljárásban terjesztették elő, hogy a szavatoló-tőke számítási módszereit bizonyos fizetési műveletek tekintetében nem megfelelően alkalmazta.

Jogi háttér

A 2009/110 irányelv

- 3 A 2009/110 irányelv (2), (7)–(9) és (11) preambulumbekkezdése értelmében:

„(2) A Bizottság a[z elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről szóló, 2000. szeptember 18-i] 2000/46/EK [európai parlamenti és tanácsi] irányelvre [HL 2000. L 275., 39. o.] vonatkozó felülvizsgálatában kihangsúlyozta az említett irányelv módosításának szükségességét, mivel egyes rendelkezései gátolják az elektronikuspénz-szolgáltatások valódi egységes piacának kialakulását és e felhasználóbarát szolgáltatás fejlődését.

[...]

- (7) A technológiai semlegesség érdekében egyértelműen kell meghatározni az elektronikus pénz fogalmát. E fogalommeghatározásnak minden olyan esetre ki kell terjednie, amelyben a pénzforgalmi szolgáltató pénzeszközök ellenében előre fizetett értéket bocsát rendelkezésre, amelyet fizetésre lehet használni, mivel azt harmadik személyek fizetesként elfogadják.
- (8) Az elektronikus pénz fogalommeghatározásának ki kell terjednie az elektronikus pénzre, amelyet akár az elektronikuspénz-birtokos a birtokában lévő fizetési eszközön tart, akár egy távoli szerveren tárolnak és az elektronikus pénz birtokosa egy külön elektronikuspénz-számláról fér hozzá. E fogalommeghatározásnak megfelelően tágnak kell lennie ahhoz, hogy ne akadályozza a technológiai innovációt és ne csak a piacon ma elérhető elektronikuspénz-termékekre, hanem a jövőben kifejleszhető termékekre is kiterjedjen.
- (9) Az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények prudenciális felügyeleti szabályait felül kell vizsgálni és nagyobb összhangba kell hozni ezen intézmények kockázataival. A szabályokat ezenkívül a [belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i] 2007/64/EK [európai parlamenti és tanácsi] irányelv [HL 2007. L 319., 1. o.; helyesbítés: HL 2009. L 187., 5. o.] alapján a pénzforgalmi intézményekre alkalmazandó prudenciális felügyeleti

szabályokkal is összhangba kell hozni. E vonatkozásban a 2007/64/EK irányelv vonatkozó cikkei értelemszerűen alkalmazandóak az elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre, ezen irányelv rendelkezéseinek sérelme nélkül. [...]

[...]

(11) A fogyasztóvédelem megfelelő szintjének és az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények megbízható és prudens működésének biztosítása érdekében az indulótőkét és a működőtőkét kombináló követelményrendszerre van szükség. Az elektronikus pénz sajátosságára tekintettel a működőtőke-követelmény kiszámítására rendelkezni kell egy további módszerről. Teljes felügyeleti jogkört kell fenntartani annak biztosítása érdekében, hogy az ugyanolyan típusú kockázatok az összes pénzforgalmi szolgáltató ugyanolyan módon kezeli, valamint fenn kell tartani azt az elvet, hogy a számítási módszernek ki kell terjednie az adott elektronikuspénz-kibocsátó intézmény sajátos üzleti helyzetére. Emellett olyan rendelkezéseket is el kell fogadni, amelyek előírják, hogy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény az elektronikuspénz-birtokosok pénzeszközeit elkülönítetten tartsa az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény más üzleti célokat szolgáló pénzeszközeitől. Az elektronikuspénz-kibocsátó intézményeknek a pénzmosás elleni és a terrorizmus finanszírozása elleni hatékony szabályokat is be kell tartaniuk.”

4 A 2009/110 irányelvnek a „Fogalommeghatározások” című 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározások érvényesek:

[...]

»elektronikus pénz«: a kibocsátóval szembeni követelés által megtestesített, elektronikusan tárolt – ideértve a mágneses tárolást is – monetáris érték, amelyet pénzeszköz átvételével bocsátanak ki a 2007/64/EK irányelv 4. cikkének 5. pontjában meghatározott fizetési műveletek teljesítése céljából, és amelyet az elektronikuspénz-kibocsátón kívül más természetes vagy jogi személy is elfogad;

[...]”

5 Az említett irányelv „Szavatolótőke” című 5. cikke a (2) és (3) bekezdésben előírja:

„(2) A 6. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, az elektronikuspénz-kibocsátáshoz nem kapcsolódó tevékenységekre az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények szavatolótőkéjére vonatkozó követelményeket a 2007/64/EK irányelv 8. cikke (1) és (2) bekezdésében meghatározott három módszer (A., B. vagy C.) valamelyikével kell kiszámítani. A megfelelő módszert a nemzeti jogszabályoknak megfelelően az illetékes hatóság állapítja meg.

Az elektronikuspénz-kibocsátási tevékenységhez az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények szavatolótőkéjére vonatkozó követelményeket a (3) bekezdésben meghatározott D. módszerrel kell kiszámítani.

Az elektronikuspénz-kibocsátó intézményeknek mindenkor legalább az első és második albekezdésben említett követelményeknek megfelelő összegű szavatolótőkével kell rendelkezniük.

(3) D. módszer: Az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények szavatolótőkéje az elektronikuspénz-kibocsátási tevékenységhez legalább az átlagosan kintlevő elektronikus pénz 2%-a.”

- 6 Ugyanezen irányelv „Tevékenységek” címet viselő 6. cikke az (1) bekezdésének a) pontjában az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Az elektronikus pénz kibocsátásán kívül az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények a következő tevékenységek végzésére jogosultak:

a) a 2007/64/EK irányelv mellékletében felsorolt pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása”.

- 7 A 2009/110 irányelv „Kibocsátás és visszaválthatóság” című 11. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy az elektronikuspénz-kibocsátók pénzeszközök átvétele ellenében névértéken bocsátják ki az elektronikus pénzt.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az elektronikuspénz-kibocsátó az elektronikuspénz-birtokos kérésére bármikor névértéken visszaváltsa a birtokában lévő elektronikus pénz monetáris értékét.”

A 2007/64/EK irányelv

- 8 A belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK irányelv (HL 2007. L 319., 1. o.; helyesbítés: HL 2009. L 187., 5. o.) „Fogalommeghatározások” című 4. cikke előírja:

„Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározások érvényesek:

[...]

3. »pénzforgalmi szolgáltatás«: a mellékletben felsorolt üzleti tevékenységek bármelyike;

[...]

5. »fizetési művelet«: a fizető fél vagy a kedvezményezett által kezdeményezett pénzbefizetés, -átutalás vagy -felvétel, függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett közötti alapkötelezettségektől;

[...]”

- 9 Ezen irányelvnek „A szavatolótőke kiszámítása” című 8. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőket mondja ki:

„(1) A 6. cikkben meghatározott indulótőke-követelmények mellett a tagállamok megkövetelik a pénzforgalmi intézményektől, hogy mindenkor rendelkezzenek a következő három módszer valamelyikével kiszámított szavatolótőkével, az illetékes hatóságok által a nemzeti jogszabályokkal összhangban megállapítottak szerint:

A. módszer

A pénzforgalmi intézmények szavatolótőkéje az előző év általános költségeinek legalább 10%-a. Az illetékes hatóságok kiigazíthatják ezt a követelményt abban az esetben, ha az előző évhez képest a pénzforgalmi intézmény üzleti tevékenységében lényeges változás következett be. Ha a pénzforgalmi intézmény a kiszámítás időpontjában még nem végez egy teljes éve üzleti tevékenységet, a követelmény az üzleti tervben szereplő megfelelő általános költségek összegének legalább 10%-a, feltéve hogy a hatóságok nem kérik ennek a tervnek a kiigazítását.

B. módszer

A pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéje legalább a következő elemeknek a (2) bekezdésben meghatározott »k« tényezővel szorzott összege, ahol a fizetési forgalom (FF) a pénzforgalmi intézmény által az előző évben teljesített fizetési műveletek összértékének tizenketted része:

- a) az FF 5 millió EUR-ig terjedő hányadának 4,0%-a,
plusz
- b) az FF 5 millió EUR-tól 10 millió EUR-ig terjedő hányadának 2,5%-a,
plusz
- c) az FF 10 millió EUR-tól 100 millió EUR-ig terjedő hányadának 1%-a,
plusz
- d) az FF 100 millió EUR-tól 250 millió EUR-ig terjedő hányadának 0,5%-a,
plusz
- e) az FF 250 millió EUR-t meghaladó hányadának 0,25%-a.

C. módszer

A pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéje legalább az alábbi a) pontban meghatározott irányadó mutatónak az alábbi b) pontban meghatározott szorzóval és az alábbi (2) bekezdésben meghatározott »k« tényezővel megszorított összege:

- a) Az irányadó mutató a következők összege:
 - kapott kamatok,
 - fizetett kamatok,
 - kapott jutalékok és díjbevételek, valamint
 - egyéb működési bevételek.

Minden elemet pozitív vagy negatív előjellel együtt kell figyelembe venni az összeg kiszámítása során. A rendkívüli vagy nem rendszeres tételekből származó bevétel nem használható fel az irányadó mutató kiszámításakor. Az irányadó mutató csökkenthető a – harmadik személyek által végrehajtott – szolgáltatások kiszervezésének ráfordításaival, ha a ráfordítások olyan vállalkozással kapcsolatban merülnek fel, amely ezen irányelv értelmében felügyelet alá tartozik. Az irányadó mutatót 12 hónapos megfigyelés alapján kell kiszámítani az előző pénzügyi év végén. Az irányadó mutató kiszámítása során a legutóbbi pénzügyi évet figyelembe kell venni. A C. módszer alapján kiszámított szavatolótőke azonban nem süllyedhet az irányadó mutató legutolsó három pénzügyi évre vonatkozó átlagának 80%-a alá. Ha nem állnak rendelkezésre auditált adatok, becsült adatok is alkalmazhatók.

- b) A szorzó a következő:
 - i. az irányadó mutató 2,5 millió EUR-ig terjedő részének 10%-a;
 - ii. az irányadó mutató 2,5 millió EUR-tól 5 millió EUR-ig terjedő részének 8%-a;

- iii. az irányadó mutató 5 millió EUR-tól 25 millió EUR-ig terjedő részének 6%-a;
- iv. az irányadó mutató 25 millió EUR-tól 50 millió EUR-ig terjedő részének 3%-a;
- v. az irányadó mutató 50 millió EUR-t meghaladó részének 1,5%-a.

(2) A B. és C. módszernél alkalmazandó »k« tényező a következő:

- a) 0,5, amennyiben a pénzforgalmi intézmény kizárólag a melléklet 6. pontjában foglalt pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja;
- b) 0,8, amennyiben a pénzforgalmi intézmény a melléklet 7. pontjában foglalt pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja;
- c) 1, amennyiben a pénzforgalmi intézmény a melléklet 1–5. pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltatások bármelyikét nyújtja.”

10 A 2007/64 irányelv „Pénzforgalmi szolgáltatások” (4. cikk 3. pontja)” című melléklete rögzíti az ilyennek tekintett tevékenységeket:

„(1) Fizetési számlára történő készpénzbefizetést lehetővé tevő szolgáltatások, valamint a fizetési számla vezetéséhez szükséges összes tevékenység.

(2) Fizetési számláról történő készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatások, valamint a fizetési számla vezetéséhez szükséges összes tevékenység.

(3) Fizetési műveletek teljesítése, beleértve a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a pénzforgalmi szolgáltatójánál vagy más pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára történő pénzáttalást:

- beszédések teljesítése, ideértve az egyszeri beszédéseket is,
- fizetési műveletek teljesítése fizetési kártyával vagy hasonló eszközzel,
- áttalások teljesítése, ideértve a rendszeres áttalási megbízásokat is.

(4) Fizetési műveletek teljesítése, amennyiben a pénzt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára biztosított hitelkeretből fedezik:

- beszédések teljesítése, ideértve az egyszeri beszédéseket is,
- fizetési műveletek teljesítése fizetési kártyával vagy hasonló eszközzel,
- áttalások teljesítése, ideértve a rendszeres áttalási megbízásokat is.

(5) Fizetési eszközök kibocsátása és/vagy elfogadása.

(6) Készpénzáttalás.

(7) Olyan fizetési műveletek teljesítése, ahol a fizető fél a fizetési művelet teljesítésére vonatkozó jóváhagyását bármilyen távközlési eszköz, digitális vagy IT-eszköz segítségével adja meg, és a fizetés a távközlési eszköz, az IT-rendszer vagy a hálózat üzemeltetőjének történik, aki vagy amely a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és az áru szállítója vagy a szolgáltatás nyújtója között kizárólag közvetítőként jár el.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 11 A Paysera litván jog szerinti társaság, amely rendelkezik a Lietuvos bankas (litván nemzeti bank) által kiadott engedélyekkel ahhoz, hogy elektronikuspénz-kibocsátó intézményként és pénzforgalmi intézményként tevékenykedjen, amely engedély értelmében egyebek mellett jogosult elektronikus pénz kibocsátására és az ilyen pénz kibocsátásához kapcsolódó szolgáltatások, valamint egyéb pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására.
- 12 A Paysera tevékenységének a litván nemzeti bank felügyeleti szolgálata által történő ellenőrzését követően a megtámadott határozatban figyelmeztette e társaságot, és felszólította, hogy szüntesse meg az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények szavatolótökjének számítására vonatkozó szabályok megsértését.
- 13 A litván nemzeti bank felügyeleti tanácsa ugyanis az alapügy felperese által folytatott következő tevékenységek elektronikuspénz-kibocsátáshoz kapcsolódó pénzforgalmi szolgáltatásokként való elismerését tagadta meg:
- az elektronikus pénz birtokosa részéről az elektronikuspénz-kibocsátó intézménynél vezetett elektronikuspénz-számlájáról harmadik fél hitelintézetnél nyitott számlájára történő átutalás (fizetés) (a továbbiakban: I. szolgáltatás), valamint;
 - az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény elektronikuspénz-számlával rendelkező ügyfelei (kereskedők) által értékesített áruk, illetve nyújtott szolgáltatások utáni fizetések beszedése olyan, az elektronikuspénz-rendszerben részt nem vevő személyektől, akik az ilyen árukat vagy szolgáltatásokat megszerzik (a továbbiakban: II. szolgáltatás).
- 14 Ezt követően, mivel a megtámadott határozattal szemben benyújtott keresetet a Vilniaus apygardos administracinis teismas (vilniausi regionális közigazgatási bíróság, Litvánia) a 2016. január 13-i ítéletével elutasította, az alapügy felperese fellebbezést nyújtott be a Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Litvánia) elé.
- 15 A kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy az I. és II. szolgáltatás „elektronikuspénz-kibocsátáshoz kapcsolódó pénzforgalmi szolgáltatásoknak” minősül-e.
- 16 Ilyen körülmények között a Lietuvos vyriausiasis administracinis (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Litvánia) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„[A 2009/110] irányelv 5. cikkének (2) bekezdése, a 6. cikke (1) bekezdésének a) pontjával együtt úgy értelmezendő-e, hogy olyan körülmények között, mint amelyek jelen ügyben fennállnak, az alábbi elektronikuspénz-kibocsátáshoz kapcsolódó pénzforgalmi szolgáltatásnak minősülnek-e, vagy sem:

- a) olyan pénzforgalmi tranzakció, amelynek során az elektronikuspénz-birtokosnak az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény felé intézett kérelmére (utasítására) az elektronikus pénzt (a visszaváltandó összeget) névértéken visszaváltva átutalják harmadik fél bankszámlájára;
- b) olyan pénzforgalmi tranzakció, amelynek során az áruk, illetve szolgáltatások vevője (a fizető fél) az eladó utasítására úgy fizet az árukért, illetve szolgáltatásokért, hogy az elektronikuspénz-kibocsátó intézménynek (az elektronikuspénz-kibocsátónak) pénzt utal át, amely az összeg átvételét követően névértéken elektronikus pénzt bocsát ki az átvett összegért az eladó részére (az elektronikuspénz-birtokosnak).”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 17 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2009/110 irányelv 5. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények által a fizetési műveletek keretében nyújtott olyan szolgáltatások, mint amelyekről az alapügyben szó van, elektronikuspénz-kibocsátáshoz kapcsolódó szolgáltatásoknak minősülnek-e.
- 18 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ezen irányelv 5. cikke szerint az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények kötelesek tiszteletben tartani a szavatolótőkére vonatkozó bizonyos követelményeket.
- 19 Különösen kitűnik az említett irányelv 5. cikkének (2) és (3) bekezdéséből, hogy az elektronikuspénz-kibocsátási tevékenységet illetően az elektronikuspénz-kibocsátó intézménytől megkövetelt szavatolótőkét a D. módszerrel számítják ki, és az legalább az átlagosan kintlevő elektronikus pénz 2%-át teszi ki.
- 20 Ezzel szemben az elektronikuspénz-kibocsátáshoz nem kapcsolódó tevékenységeket illetően, és amelyek emiatt a 2007/64 irányelv 4. cikkének 3. pontja szerinti pénzforgalmi szolgáltatásnak minősülnek, az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények szavatolótőkéjére vonatkozó követelményeket az ezen irányelv 8. cikke (1) és (2) bekezdésében meghatározott három módszer (A., B. vagy C.) valamelyikével kell kiszámítani.
- 21 Ebből következik, hogy ezen egyes módszerekhez kapcsolódó szavatolótőke-követelmény összegére tekintettel az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény több szavatolótőkével köteles rendelkezni, amennyiben e tőkét az A., B. vagy C. módszer szerint kell kiszámítani, mint amikor a D. módszer alapján.
- 22 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a 2009/110 irányelv 5. cikkének (2) és (3) bekezdése az elektronikuspénz-kibocsátáshoz kapcsolódó pénzforgalmi szolgáltatásokat illetően kivételt hoz létre a szavatolótőkére a 2007/64 irányelvben előírt szabályok alól, amennyiben e szolgáltatások elektronikuspénz-kibocsátási tevékenységhez kapcsolódnak.
- 23 Így annak megállapítása érdekében, hogy az alapügyben szóban forgó szolgáltatások elektronikuspénz-kibocsátáshoz kapcsolódó szolgáltatásoknak minősülnek-e, azt kell meghatározni, hogy e szolgáltatások szorosan kapcsolódnak-e elektronikuspénz-kibocsátáshoz vagy -visszatérítéshez.
- 24 Az „elektronikuspénz-kibocsátás” fogalmát nem határozza meg a 2009/110 irányelv, amely a 2. cikkének (2) bekezdésében annak pontosítására szorítkozik, hogy az „elektronikus pénz” fogalma a kibocsátóval szembeni követelés által megtestesített, elektronikusan tárolt – ideértve a mágneses tárolást is – monetáris érték, amelyet pénzeszköz átvételével bocsátanak ki a 2007/64 irányelv 4. cikkének 5. pontjában meghatározott fizetési műveletek teljesítése céljából, és amelyet az elektronikuspénz-kibocsátón kívül más természetes vagy jogi személy is elfogad.
- 25 A 2007/64 irányelv 4. cikkének 5. pontjában foglalt meghatározás szerint pedig fizetési művelet a fizető fél vagy a kedvezményezett által kezdeményezett pénzbefizetés, -átutalás vagy -felvétel, függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett közötti alapkötelezettségektől. Ráadásul, amint az az említett irányelv mellékletével összefüggésben értelmezett ugyanezen irányelv 4. cikkének 3. pontjából kitűnik, a fizetési műveletek teljesítése – beleértve a fizetési számlára történő pénzáttalást is – pénzforgalmi szolgáltatást jelent.
- 26 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a 2009/110 irányelv 11. cikkének (2) bekezdése kötelezi az elektronikuspénz-kibocsátókat arra, hogy az elektronikuspénz-birtokos kérésére bármikor névértéken visszaváltsák a birtokukban lévő elektronikus pénz monetáris értékét.

- 27 Ami a „visszatérítés” fogalmát illeti, amelyet a 2007/64 és a 2009/110 irányelv nem határoz meg, az az elektronikus pénz névértékre történő átváltásában, majd ezt követően az elektronikuspénz-birtokos felhívására, annak átutalásában áll. E tekintetben ezen irányelvek nem követelik meg, hogy e pénzt az elektronikuspénz-birtokos vagy valamely harmadik személy számlájára utalják.
- 28 Mivel az elektronikuspénz-kibocsátás feltétlen és automatikus visszatérítésre való jogosultsággal jár, az elektronikuspénz-kibocsátáshoz kapcsolódó „pénzforgalmi szolgáltatás” fogalma magában foglalja a 2009/110 irányelv 5. cikkének (2) bekezdése szerinti elektronikuspénz-visszatérítést is.
- 29 Így az elektronikus pénz névértéke visszatérítésének lehetővé tételére irányuló pénzforgalmi szolgáltatás elektronikuspénz-kibocsátáshoz kapcsolódó tevékenységnek minősül.
- 30 Annak meghatározása érdekében, hogy az alapügyben szóban forgó szolgáltatások elektronikuspénz-kibocsátáshoz kapcsolódó pénzforgalmi szolgáltatásoknak minősülnek-e, meg kell tehát állapítani, hogy e szolgáltatások nyújtása elektronikuspénz-kibocsátással vagy visszatérítéssel jár-e egyetlen és ugyanazon fizetési művelet keretében.
- 31 E tekintetben az I. szolgáltatás olyan fizetési műveletre vonatkozik, amelynek révén az elektronikuspénz-birtokos utasítására az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény névértékükön visszaváltja a pénzeszközöket, és azokat egy harmadik személy bankszámlájára utalja.
- 32 Amennyiben a pénzt csak az átutalásuk érdekében és egyetlen és ugyanazon fizetési művelet keretében térítik vissza, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata, az olyan szolgáltatás, mint amilyen az I. szolgáltatás, a 2009/110 irányelv 5. cikkének (2) bekezdése szerinti elektronikuspénz-kibocsátáshoz kapcsolódó szolgáltatásnak tekinthető.
- 33 Ami a II. szolgáltatást illeti, az olyan műveletben áll, amellyel az eladó utasítására az áruk, illetve szolgáltatások vevője átutalja a pénzeszközöket az elektronikuspénz-kibocsátó intézménynek, amely e pénzeszközök átvételét követően elektronikus pénzt bocsát ki az eladó részére (elektronikuspénz-birtokos).
- 34 A kérdést előterjesztő bíróság általi vizsgálatra figyelemmel az olyan szolgáltatás, mint a II. szolgáltatás, szintén közvetlenül kapcsolódik az elektronikuspénz-kibocsátáshoz, mivel a pénzeszközök átutalása automatikusan történik, mégpedig egyetlen fizetési művelet – az elektronikus pénzkibocsátás – keretében. A pénzeszközök átutalása tehát kapcsolódik az elektronikuspénz-kibocsátáshoz.
- 35 A fentiekre tekintettel azt kell válaszolni az előterjesztett kérdésre, hogy a 2009/110 irányelv 5. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények által a fizetési műveletek keretében nyújtott olyan szolgáltatások, mint amelyekről az alapügyben szó van, az e rendelkezés szerinti elektronikuspénz-kibocsátáshoz kapcsolódó szolgáltatásoknak minősülnek, amennyiben e szolgáltatások elektronikuspénz-kibocsátással vagy visszatérítéssel járnak egyetlen és ugyanazon fizetési művelet keretében.

A költségekről

- 36 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

Az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2009. szeptember 16-i 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények által a fizetési műveletek keretében nyújtott olyan szolgáltatások, mint amelyekről az alapügyben szó van, az e rendelkezés szerinti elektronikuspénz-kibocsátáshoz kapcsolódó szolgáltatásoknak minősülnek, amennyiben e szolgáltatások elektronikuspénz-kibocsátással vagy visszatérítéssel járnak egyetlen és ugyanazon fizetési művelet keretében.

Aláírások